Lietas Nr. 11096031814
Lietas arhīva Nr. K28-0311-14/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 4.jūnijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese A.Orniņa

piedaloties prokurorei M.Griķei

zvērinātam advokātam H.Narbutam

2014.gada 4.jūnijā Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58 pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā **/pers. A/ (personas kods /personas kods/)** apsūdzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa tiesas sēdē

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) no transportlīdzekļa.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2014.gada 7.februārī ap plkst.10.25 /pers. A/, atrodoties autostāvvietā Balasta dambī 3, Rīgā, piegāja pie /pers. B/ lietošanā esošā transportlīdzekļa -automašīnas Kia Sportage, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un lai zādzības izdarīšanas nolūkā iekļūtu transportlīdzeklī un piekļūtu uz priekšējā pasažiera sēdekļa esošajam makam, /pers. A/, mantkārīgu motīvu vadīts, ar līdzi paņemto rīku izsita automašīnai priekšējo stiklu pasažiera pusē, un paņēma /pers. B/ piederošo maku, ar čūskādas imitācijas faktūru, 50,00 EUR vērtībā, makā atradās: divas AS ,,DNB banka" kartes bez materiālās vērtības, kuru atjaunošanas vērtība ir 10,00 EUR; divas AS ,,Swedbank" kartes bez materiālās vērtības, kuru atjaunošanas vērtība ir 36,00 EUR; SIA ,,Maxima Latvija" veikalu klientu ,,Maxima paldies" karte bez materiālās vērtības, kuras atjaunošanas vērtība ir 1,42 EUR; AS ,,DNB banka" internetbankas kodu karte bez materiālās vērtības, kuras atjaunošanas vērtība ir 1,42 EUR; SIA ,,Rimi Latvia" klientu karte ,,Rimi" bez materiālās vērtības, kuras atjaunošanas vērtība ir 1,42 EUR; AS ,,Prisma Latvija" veikalu klienta karte ,,Prisma" bez materiālās vērtības, kuras atjaunošanas vērtība ir 1,42 EUR; AS ,,Hansa banka" internetbankas kodu karte bez materiālās vērtības, kuras atjaunošanas vērtība ir 1,42 EUR; Latvijas Republikas personas apliecība /numurs/ bez materiālās vērtības, kuras atjaunošanas vērtība ir 14,00 EUR; AS „DNB banka" internetbankas kodu karte bez materiālās vērtības, kuras atjaunošanas vērtība ir 1,42 EUR; aptieku ,,Benu aptieka", ,,Mēness aptieka" un ,,EURO aptieka" klientu kartes bez materiālās vērtības, kuru atjaunošanas vērtība ir 4,26 EUR, piecas fotogrāfijas bez materiālās vērtības, trīs svētbildes bez materiālās vērtības. Izsitot automašīnas Kia Sportage, valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, loga stiklu /pers. B/ nodarīti zaudējumi 123,00 EUR apmērā.

Paņemto /pers. B/piederošo maku /pers. A/ paslēpa virsjakā un no notikuma vietas aizgāja.

Tādejādi /pers. A/ slepeni nolaupīja no transportlīdzekļa /pers. B/ piederošo mantu 50,00 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Uzsākot lietas iztiesāšanu, apsūdzētais /pers. A/ apliecināja, ka viņam ir saprotams, kāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanā tiek apsūdzēts, savu vainu neatzina un pēc pierādījumu pārbaudes sniedza liecību par to, ka gājis satikties ar klientu darba jautājumos, stāvlaukumā uz zemes pie autobusa ieraudzījis maku, pacēlis to un gājis tālāk. Maku gribējis atdot, bet tad nākusi sieviete, nobijies, jo ir vairākkārt sodīts un tāpēc bēdzis prom. Dzirdējis, ka skan signalizācija. Pirmstiesas izmeklēšanā savu vainu atzinis, jo nav izmantojis advokāta juridisko palīdzību, nav saņēmis medicīnisko palīdzību, lai gan tā bijusi nepieciešama, jo ticis piekauts. Policijas darbinieki izdarījuši spiedienu, draudējuši ar sankcijām, gribējis ātrāk tikt projām, tādēļ atzinies. Līdzi bijušas arī šķēres, kuras viņam nepieciešamas darbam. Māte atlīdzinājusi cietušajai materiālos zaudējumus aiz labas gribas, bet ne tādēļ, ka būtu izdarījis šo noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa, neskatoties uz apsūdzētā /pers. A/ savas vainas noliegšanu, atzīst, ka viņa vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā ir pierādīta ar cietušās un liecinieku tiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kā arī ar pārējiem kriminālprocesā pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124., 127.pantu kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā

noregulējumā. Pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības vai neesamības pamatošanai izmanto pierādījumus.

Zādzības objektīvā puse izpaužas kā tīša, prettiesiska un bezatlīdzības svešas kustamas mantas slepena vai atklāta paņemšana, lai ar to rīkotos kā ar savu. Mantas nolaupīšana zādzības veidā ir pabeigts noziedzīgs nodarījums ar to brīdi, kad mantas prettiesiskais paņēmējs mantu ieguvis savā valdījumā un viņam radusies iespēja ar to rīkoties. Tādējādi, inkriminējot zādzības izdarīšanu, jāpierāda, ka mantas prettiesiskā nolaupīšana izpaudusies slepenas vai atklātas zādzības veidā, konkrētai personai izdarot konkrētas aktīvas darbības, kas vērstas uz mantas īpašnieka īpašuma samazināšanu, t.i. bez mantas īpašnieka ziņas, prettiesiski un bez atlīdzības paņemot mantu, kā rezultātā mantas īpašniekam nodarīts reāls materiāls zaudējums.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131.panta pirmajai daļai, kas nosaka, ka par pierādījumu kriminālprocesā var būt ziņas par faktiem, ko savā liecībā pratināšanas vai aptaujas laikā sniedz persona par kriminālprocesā pierādāmajiem apstākļiem un ar tiem saistītajiem faktiem un palīgfaktiem, tiesa par apsūdzības pierādījumu atzīst sekojošus pierādījumus:

- cietušās /pers. B/ tiesas izmeklēšanā sniegto liecību par to, ka 2014.gada 7.februārī ap plkst.10.25 atrodoties pie savas darbavietas - kioska Rīgā, Balasta dambī 3, izdzirdējusi, savas automašīnas, kura stāvēja trīs metru attālumā, signalizācijas iedarbošanos. Uzreiz gājusi skatīties un redzējusi, ka automašīnai ir izsists stikls. Atpazīst apsūdzēto kā vīrieti, kurš tajā brīdī nācis no automašīnas puses, turot aizdomīgi roku, bet ieraugot viņu, sācis skriet. Skrējusi viņam pakaļ pāri ceļam, pāri žogam. Tajā brīdī blakus bijuši vēl divi puiši, no kuriem viens noķēris apsūdzēto pie veikala Olimpia, tur arī apsūdzētais nometis zemē maku. Citas personas tuvumā nav bijušas. Fizisks spēks pret apsūdzēto netika pielietots;

- liecinieka /pers. C/ tiesas izmeklēšanā sniegto liecību par to, ka cietusī sākusi kliegt un lūgusi noķert vīrieti, kurš bija izsitis viņas automašīnai stiklu. Redzējis, kā apsūdzētais, turot rokās maku, skrien pāri ielai Ķīpsalas virzienā. No kioska redzējis, kā liecinieks /pers. D/ noķer apsūdzēto, pats pievienojies pēc tam. Apsūdzētais draudējis ar āmuru, mēģinājis bēgt, tomēr viņu saķēruši un aizveduši uz Ķīpsalas pieturu, kur apstādinājuši pašvaldības policiju. Bēgot apsūdzētais nokritis un atsities ar galvu pret zemi, neviens viņu nav sitis.

- liecinieka /pers. D/ tiesas izmeklēšanā sniegto liecību par to, ka pašu zādzības faktu nav redzējis, stāvējis kioska priekšpusē, kad sākusi skanēt automašīnas signalizācija. Cietusī lūgusi noķert apsūdzēto. Apsūdzēto noķēruši pāri ielai, tur viņš arī atdevis maku, kuru cietusī atpazinusi kā savu, pēc tam aizveduši līdz pieturai, kur apstādinājuši pašvaldības policiju. Citas personas tuvumā nav bijušas.

Tiesai nav pamata uzskatīt, ka cietusī un liecinieki būtu snieguši nepatiesas liecības, jo nav pamata uzskatīt, ka viņi būtu ieinteresēti apmelot apsūdzēto, kā arī fakti, kas izriet no minētajām liecībām apstiprinās ar izmeklēšanas darbību protokolos fiksētajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, un tieši:

- automašīnas KIA SPORTAGR ar valsts numuru /TL numurs/apskates protokola, kurā fiksēts, ka 2014.gada 7.februārī plkst.13.35 veicot minētās automašīnas apskati Rīgā, Balasta dambī 3, noskaidrots, ka automašīna atrodas neapsargājamā autostāvvietā 5 metru attālumā no kioska „Narvesen" ar sāna pusi (vadītāja pusi) pret kioska aizmugurējo pusi. Automašīnai ir izsists labais priekšējais pasažiera stikls (lietas 10., 11.lapa);

- apskates protokola, kurā fiksēts, ka 2014.gada 7.februārī no cietušās Rīgā, Balasta dambī 3, izņemts naudas maks ar apsūdzībā norādītajām cietušajai piederošām mantām (lietas 20.lapa);

- /pers. A/ kratīšanas protokola, kurā fiksēts, ka pie viņa 2014.gada 7.februārī pēc aizturēšanas izņemtas šķēres, saliekamais nazis, melna virsjaka un izņemtās jakas apskates protokolu, tam pievienoto fototabulu, kurā noskaidrots, ka uz jakas labās piedurknes ir redzamas smalkas stikla lauskas (lietas 34., 66.lapa).

Lai arī lietā nav tieši apsūdzētā vainas pierādījumi, netiešo pierādījumu kopums: apsūdzētā atrašanās pavisam netālu no nozieguma vietas tūlīt pēc zādzības izdarīšanas, cietušās maka atrašanās pie apsūdzētā, uz apsūdzētā virsjakas izņemtās stikla lauskas tiesai ļauj konstatēt noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus un nerada šaubas, ka tieši /pers. A/ bija persona, kura, ar mērķi izdarīt zādzību, izsita automašīnas stiklu, un nozaga tajā esošo maku.

Šādu pārliecību tiesai rada apstāklis, ka pēc signalizācijas iedarbošanās, cietusī, atrodoties apmēram 3 metru attālumā no automašīnas, redzējusi no automašīnas puses nākam apsūdzēto, kurš ieraugot cietušo, sācis bēgt. Ņemot vērā to, ka neviena cita persona tuvumā nav bijusi, tik īsā laika posmā vainīgais no notikuma vietas nevarēja aiziet tik tālu, lai cietusī to neredzētu. Savukārt apsūdzētā izvirzīto versiju, ka maku pacēlis no zemes, lai to atdotu īpašniekam, bēdzis, jo nobijies, iepriekšējo sodāmību dēļ, tiesa vērtē kā sniegtu nolūkā, lai izvairītos no atbildības, jo pie konstatētajiem apstākļiem tā nav ticama.

Kaut arī aizstāvība norāda, ka nav pierādīts, ka apsūdzētais būtu iekļuvis transportlīdzeklī, līdz ar to noziedzīgais nodarījums kvalificējams pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, kā zādzība nelielā apmērā, tiesa atzīst, ka pierādījumi ir pietiekoši pārliecinoši, kas neizsauc tādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu, kur tās nebūtu novērstas tiesas izmeklēšanas laikā un kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.pantu būtu tulkojamas par labu apsūdzētajam.

Attiecībā par apsūdzētā iebildumu, ka uz viņa virsjakas atrastajām stikla lauskām nav veikta ekspertīze, tiesa norāda, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 126.panta otrajai daļai pierādīšanas pienākums tiesā ir apsūdzības uzturētājam, kurš izvēlas, kādus pierādījumus izmantot pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības pamatošanai. Turklāt šādas ekspertīzes neesamība neietekmē tiesas secinājumus par apsūdzētā vainīgumu, jo tiesa izvērtējusi esošās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, atzīst tās kā ticamas, pieļaujamas, attiecināmas un pietiekamas /pers. A/ vainas pierādīšanai, svešas kustamas mantas slepenā nolaupīšanā (zādzībā) no transportlīdzekļa un viņa noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēts noziedzīgs nodarījums.

Tiesas sēdē apsūdzētais izteica vēlēšanos ar cietušo noslēgt izlīgumu un atlīdzinājis radītos zaudējumus, ko tiesa atbilstoši Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas trešajam punktam, atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli un nevis atbilstoši Kriminālprocesa likuma normām noslēgtu izlīgumu, kas radītu tiesiskas sekas, jo izlīgumu var atzīt par noslēgtu, ja konstatēta ne tikai apsūdzētā un cietušā griba izlīgt, bet arī apsūdzētā persona sevi atzinusi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Šāds

secinājums izriet arī no izlīguma definīcijas zinātniskajā literatūrā - „izlīgums ir brīvprātīga vienošanās starp noziedzīgo nodarījumu izdarījušo personu un cietušo, kurā noziedzīgā nodarījuma izdarītājs atzīst savu vainu, savukārt cietušais atzīst, ka turpmāku pretenziju pret noziedzīga nodarījuma izdarītāju viņam nav" (Strada K. Par vienošanos kriminālprocesuālajā likumdošanā // Jurista Vārds, 10.04.2001. Nr.11(204).

Nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46.pantā iekļautos soda noteikšanas principus - izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, savukārt nosakot soda mēru ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ iepriekš divpadsmit reizes tiesāts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu sodīts pēc Krimināllikuma 253.^{1}panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un policijas kontroli uz diviem gadiem, 2013.gada 23.maijā atbrīvots pēc soda izciešanas, policijas kontroles neizciestā daļa 1 gads 3 mēneši un 15 dienas (izcietis 8 mēnešus un 15 dienas) (lietas 52.-55.lapa), divas reizes administratīvi sodīts par policijas kontroles noteikumu pārkāpšanu, neprecējies, dzīvo nereģistrētā kopdzīvē, nepilngadīgu apgādājamo personu nav, māte ir 2.grupas invalīde, no darbavietas SIA/nosaukums/ raksturots pozitīvi, tiesas sēdē paskaidroja, ka ir ārstējies no narkotisko vielu atkarības un vairāk narkotiskās vielas nelieto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu /pers. A/ ir izdarījis smagu noziegumu, kurš pēc sava rakstura ir vērsts uz citas personas mantas iegūšanu, ar ko tiek apdraudētas šīs personas mantiskās intereses.

Tiesa, konstatē, ka pastāv Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas trešajā punktā paredzētais atbildību mīkstinošais apstāklis, proti, apsūdzētais labprātīgi atlīdzinājis cietušajai radīto materiālo kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Novērtējot apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošas ziņas, to, ka viņš iepriekš ir vairākkārt sodīts par zādzību izdarīšanu, jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis pēc iepriekšējā brīvības atņemšanas soda izciešanas, papildsoda izciešanas laikā, tiesa secina, ka viņam ir nopietnas problēmas ievērot likumpaklausības principus savā dzīvē, tādēļ /pers. A/ nosakāms sods - brīvības atņemšana, atzīstot, ka vienīgi šāds soda veids spēs aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu un vienlaicīgi pildīt sodošo un preventīvo funkciju.

Tiesa atzīst, ka ņemot vērā /pers. A/ atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli, sods nosakāms uz 2 gadiem.

Vienlaicīgi tiesa uzskata, ka nav piemērojams papildsods – mantas konfiskācija, jo likums nosaka, ka spriedumā obligāti jānorāda, kāda tieši manta konfiscējama, bet lietas materiālos nav informācijas par tādu apsūdzētajam piederošu mantu, kas būtu pakļaujama konfiskācijai, turklāt radītais materiālais zaudējums ir atlīdzināts.

/pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu noteiktā papildsoda – policijas kontrole izciešanas laikā.

Krimināllikuma 45.panta ceturtā daļa nosaka, ka, ja notiesātais policijas kontroles papildsoda izciešanas laikā izdarījis jaunu noziegumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem, līdz ar to, tiesa atzīst, ka galīgais sods pēc spriedumu kopības /pers. A/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ policijas kontroli ir izcietis no 2013.gada 23.maijā līdz 2014.gada 7.februārim, kad tika aizturēts šajā kriminālprocesā, kas ir gandrīz puse no piemērotā soda laika, tiesa atzīst par iespējamu piemērot labvēlīgāko soda noteikšanas principu – noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto papildsodu, ievērojot Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 3.punkta nosacījumus, ka viena brīvības atņemšanas soda diena atbilst divām policijas kontroles dienām.

Šajā kriminālprocesā /pers. A/ aizturēts 2014.gada 7.februārī un 2014.gada 8.februārī piemērots drošības līdzeklis apcietinājums. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu apcietinājuma termiņš no aizturēšanas dienas, ir ieskaitāms soda izciešanas termiņā (lietas 33., 44.-46.lapa).

Cietusī pirmstiesas izmeklēšanā pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 123,00 EUR apmērā, ko sastāda izsistā stikla un tā nomaiņas vērtība, neuzturēja, jo lietas iztiesāšanā apsūdzētais radīto zaudējumu ir atlīdzinājis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu, no /pers. A/ valsts ienākumos piedzenami 124,50 EUR par zvērināta advokāta Haralda Narbuta sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā, kuru apmēru apliecina lietas materiāliem pievienotie paziņojumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā.

Izlemjot jautājumu par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 2.punktu, šķēres ir jāiznīcina. Savukārt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.pnktam, pirmstiesas procesā maks un virsjaka ir atgriezti to īpašniekiem.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 523., 531.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ (personas kods /personas kods/)atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto papildsodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2012.gada 25.maija sprieduma un **galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.**

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2014.gada 4.jūnija un saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, soda termiņā ieskaitīt apcietinājumu no aizturēšanas dienas 2014.gada 7.februāra līdz 2014.gada 4.jūnijam.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. A/ (personas kods /personas kods/)valsts ienākumos procesuālos izdevumus 124,50 EUR (viens simts divdesmit četri *euro* un 50 centi) apmērā, par zvērināta advokāta juridiskās palīdzības sniegšanu pirmās instances tiesā.

Noteikt 30 (trīsdesmit) dienu termiņu pēc sprieduma spēkā stāšanās, sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu samaksu. Procesuālie izdevumi ieskaitāmi valsts budžetā: kontā Nr. LV68TREL1060001239300, saņēmējs NMR 90000050138, PVN reģ.Nr. LV90000050138, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: spriedums krimināllietāNr.11096031814. Procesuālo izdevumu samaksas apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Lietisko pierādījumus: šķēres – iznīcināt, maku – uzskatīt par atgrieztu /pers. B/, virsjaku – uzskatīt par atgrieztu /pers. A/.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena no 2014.gada 17.jūnija.

Tiesnese A.Orniņa